

Dr. Carl Johan Calleman

Mintea globală și apariția civilizației

Evoluția cuantică a conștiinței

Traducere din limba engleză
de Daniela Andronache

Editura For You
București

Cuvinte de apreciere pentru cartea

Mintea globală și apariția civilizației

„*Mintea globală și apariția civilizației* abordează una dintre temele cruciale ale epocii noastre, de care ar putea să depindă viitorul nostru: relația dintre conștiința umană și creier. Dovezile arată că mintea și creierul nu sunt identice, așa cum am fost făcuți să credem. Mintea este capabilă de lucruri pe care creierul nu le poate face. Implicația acestui fapt, respectiv că suntem mai mult decât creierul și corpul nostru fizice, este probabil cea mai importantă descoperire a erei noastre. Calleman îți va fi ghid în această călătorie palpitantă.“

Larry Dossey, medic, autor al volumului *One Mind: How Our Individual Mind Is Part of a Greater Consciousness and Why It Matters*

„În *Mintea globală și apariția civilizației*, Carl Johan Calleman formulează o perspectivă unică asupra civilizației umane, profund înrădăcinată în schimbările metafizice ale conștiinței. Rezultatul este că reconciliază diferite aspecte ce țin de simbolism, mit și teologie, extrase dintr-o mare varietate de culturi antice.“

Laird Scranton, autorul volumelor *The Science of the Dogon* și *Point of Origin: Göbekli Tepe* și *The Spiritual Matrix for the World's Cosmologies*



Și dacă civilizația umană este produsul unui câmp mental global aflat în continuă evoluție din care facem parte cu toții?

Și dacă aceasta este o minte divină care ne influențează în permanență modul în care gândim?

Prefață

Prezentul volum este cel de-al patrulea pe care l-am scris în limba engleză și în care calendarul mayaș ne oferă o înțelegere de bază a structurării fundamentale a timpului evolutiv. Se distinge de alte lucrări despre calendarul mayaș prin faptul că eu consider că reprezintă în primul rând o descriere a evoluției conștiinței. Cred că acest mod de structurare a timpului rămâne la fel de valabil ca oricând pentru deschiderea de noi perspective asupra realității, către o înțelegere nouă și mai profundă. Cărțile în care eu pornesc de la această idee sunt: *Solving the Greatest Mystery of Our Time: The Mayan Calendar* [Rezolvarea celui mai mare mister al vremurilor noastre: calendarul mayaș] (Garev, 2001), *The Mayan Calendar and the Transformation of Consciousness* [Calendarul mayaș și transformarea conștiinței] (Bear & Company, 2004), *The Purposeful Universe: How Quantum Theory and Mayan Cosmology Explain the Origin and Evolution of Life* [Universul cu scop. Cum explică teoria cuantică și cosmologia mayașă originea și evoluția vieții] (Bear & Company, 2009). Toate aceste volume sunt relevante ca surse pentru cartea de față. Totuși, chiar dacă aceste volume apărute anterior facilitează înțelegerea acestei cărți, lecturarea lor nu este nicidecum o condiție obligatorie pentru a o citi pe aceasta.

Cartea pe care o ții în mână, *Mintea globală și apariția civilizației*, este prima pe care am scris-o după schimbarea

din 28 octombrie 2011 și este parțial expresia noii conștiințe aduse de Noua Undă. Este prima dintr-o „trilogie-de-după-schimbare“, bazată pe noua perspectivă asupra existenței noastre pe care această schimbare ne-a adus-o. Al doilea volum din această trilogie este intitulat *The Nine Waves of Creation: Quantum Physics, Holographic Evolution, and the Destiny of Humanity* [*Cele Nouă Unde ale Creației. Fizica cuantică, evoluția holografică și destinul umanității*]. Spre deosebire de volumul prezent, se ocupă foarte mult de ceea ce se întâmplă în lume astăzi și de cum putem să înțelegem, pe baza dezvoltării fizicii cuantice, de unde venim și unde ne este merit să mergem. Al treilea volum al acestei serii se va concentra pe stările alterate ale conștiinței, glanda pineală și o teologie bazată pe acestea. *The Nine Waves of Creation* poate fi considerată lucrarea centrală a acestei trilogii, iar volumul de față, *Mintea globală și apariția civilizației*, oferă o bază semnificativă pentru cele două volume care urmează să apară.

Mintea globală (pe scurt) prezintă o perspectivă nouă și originală asupra originilor noastre și asupra apariției primelor civilizații de pe planeta noastră. În primul rând, cartea pune în evidență de ce există o civilizație aici: mințile noastre sunt modelate de engrame spirituale sau, dacă vrei, de holograme mentale, care emană de la Pământ, care nu au fost studiate anterior în mod sistematic și care stau la baza cursului istoriei. Procesul evolutiv ce rezultă din asimilarea de către noi a acestor engrame ne-a condus până la felul în care ne trăim viața în prezent. Întrucât modul în care ne raportăm la realitatea prezentă și la posibila ei transformare depinde foarte direct de modul în care ne raportăm la propria origine și la propria minte, te invit să explorăm împreună în această carte, această posibilitate. Ca alternativă la opiniile istoricilor, atât clasici, cât și moderni, voi susține că civilizația umană își are originile în minte, o minte globală și colectivă, de origine

divină, care de-a lungul timpului s-a modificat într-un mod predictibil. Chiar dacă sună ca o teorie conspiraționistă, poate fi privită așa doar în măsura în care nu ne dăm seama cum funcționează mintea.

Dacă ți se pare că mintea e o cauză trivială a apariției civilizației, te asigur că nu este și că vom ajunge să descoperim în această călătorie că mintea are o origine diferită de ceea ce cred cei mai mulți oameni. Vom descoperi că perspectivele convenționale cu privire la ce este mintea și la cum a fost ea creată sunt profund eronate și potențial descurajante din perspectiva felului în care ne modelăm viitorul. Miezul problemei este că istoria nu poate fi înțeleasă fără a înțelege mintea și invers. Dacă prin aceste noi descoperiri putem în sfârșit să ajungem la un adevăr mai înalt și mai cuprinzător, atunci aceste descoperiri ne vor ajuta să generăm o mai mare claritate cu privire la propria evoluție mentală. Îi invit în special pe cei însetați de noutăți științifice și filosofice fundamentale să evalueze această teorie ca o parte potențială a schimbării de paradigmă despre care eu și mulți alții credem că are loc în această perioadă. S-ar putea să nu fie o teorie pe care să o fi auzit-o înainte, nici cu privire la minte, nici cu privire la istorie și arheologie.

Dezvoltarea teoriei prezentate în această carte a început în jurul datei de 28 octombrie 2011, dată despre care, pe baza studiilor mele asupra mayașilor antici și asupra istoriei umane în general, trag concluzia că este adevărata „dată de schimbare“ din calendarul mayaș. Pentru a avea experiența acestei schimbări de epoci, am hotărât să merg într-o zonă muntoasă situată între Suedia și Norvegia, la 12° longitudine est, pentru a avea o experiență cât mai profundă a schimbării. Am avut, astfel, avantajul de a mă bucura de o relativă izolare de influențele externe într-un loc important în aceste momente privilegiate. În timp ce mă aflam acolo, am avut o experiență autentică a schimbării între 28 și 29 octombrie

2011, care mi-a oferit o înțelegere a modului în care vor continua undele creației începând cu momentul amintit. Un aspect la fel de important, de care nu am avut cunoștință atunci, este că alte câteva persoane despre care știu că au o autentică sensibilitate pentru calendarul mayaș au trăit această schimbare. Schimbarea pe care am resimțit-o a fost una foarte reală.

Cu toate acestea, în zilele și săptămânile care au urmat după această răsturnare au existat foarte puține semne că ceva dramatic s-a întâmplat în lume, în general. Schimbarea nu părea să se manifeste în modul în care oricare dintre noi se aștepta și nu eram nici martorii vreunui fel de evenimente cu consecințe în realitate, fie ele bune sau rele, cel puțin nu imediat după aceea. Mai concret, trebuie să ne amintim că încă de la activarea celei de-a Noua Unde din sistemul calendarului mayaș, la 9 martie 2011, lumea a devenit scena unor proteste aproape fără precedent împotriva ordinii prestabilite, care au inclus Primăvara Arabă* și Mișcarea Occupy. Astfel, nu a fost departe de împlinire așteptarea ca asemenea mișcări să se intensifice, transformând rapid lumea într-un mod tangibil. Totuși, dacă e să se fi întâmplat ceva, după cea mai importantă schimbare din viața mea, aceste mișcări au căpătat tendința de a pierde avântul. Totuși, cel puțin oamenii orientați spiritual s-au întors către interior, la o nouă nemișcare ce părea să emane din această răsturnare din calendarul mayaș.

Firesc, din cauza acestei nemișcări, am început să mă întreb dacă nu cumva greșisem cu privire la data sfârșitului și m-am trezit într-o poziție defensivă. Să fi avut oare dreptate arheologii care îi spusese lumii că schimbarea urma

* Denumire dată de istorici seriei de mișcări de protest care au avut loc în mai multe țări din Orientul Mijlociu și din Africa de Nord începând cu sfârșitul anului 2010, în special în țări arabe cu regimuri autoritare sau totalitare. (n. tr.)

să aibă loc pe 21 decembrie 2012? Cei mai mulți oameni deja credeau acest lucru și numeroase povestiri, filme și altele asemenea îi dădeau substanță și perpetuau această dată. Cu toate acestea, mă îndoiam puternic, în special pentru că resimțisem concret schimbarea pe 28 octombrie, dar și pentru că nu vedeam niciun motiv să am încredere în arheologi cu privire la această temă. Așa cum cititorul acestei cărți urmează să afle, am un profund respect și o mare încredere în felul în care specialiștii arheologi își desfășoară misiunile lor de descoperire a faptelor. Totuși, nu m-aș adresa unui arheolog ca să afle când urmează să aibă loc o schimbare de „energie“. Ei nu sunt specializați să răspundă la o astfel de întrebare și mulți dintre ei probabil că ar nega cu totul o asemenea idee.

Mai mult, reușisem să fac câteva predicții foarte precise bazate pe data de schimbare pe care o susțineam eu, cum a fost începutul crizei economice de la sfârșitul anului 2007, pe care eu am prezis-o cu zece ani în avans. De asemenea, identificasem cu precizie când va începe a Noua Undă din sistemul calendarului mayaș, care era de așteptat să apară ca urmare a creșterii evidente a frecvenței. La două zile după activarea acestei noi unde, această creștere părea să fie confirmată de marele cutremur din Japonia, urmat de criza nucleară de acolo, care a apărut aproximativ în același timp cu începutul războaielor din Libia și Siria. În săptămâna următoare, coperta revistei *Newsweek* titra „Apocalypse Now“ [„Apocalipsa acum“], editorii remarcând faptul că un număr ieșit din comun de evenimente dramatice se întâmplau în același timp. Erau exact acele lucruri la care te-ai aștepta după o creștere de frecvență, conform sistemului calendarului mayaș, iar eu reușisem să spun exact când avea să se întâmple acest fenomen, pornind de la ipoteza că data de sfârșit este 28 octombrie.

Totuși, chiar dacă data din octombrie era corectă și chiar dacă unii dintre noi o resimțiserăm concret în plan intern, nu

ne așteptam ca ceea ce avea să urmeze să fie stingerea dramelor anului 2011, Anul Protestatarului. Astfel, am rămas cu îndoiala că poate nu avusese loc o schimbare reală. Privind retrospectiv, ar fi trebuit să îmi dau seama că o schimbare reală de paradigmă nu este niciodată chiar ceea ce s-ar aștepta cineva. Nu va confirma niciuna dintre perspectivele asupra lumii pe care le-ar putea îmbrățișa vreunul dintre noi. Dimpotrivă, o schimbare de conștiință îi modifică pe oameni într-un mod pe care nu îl putem explica dinainte și noua paradigmă nu este niciodată în întregime vizibilă înaintea unei astfel de răsturnări. Schimbarea de conștiință ne duce într-un loc mental nou, care ne permite să vedem conexiuni între lucruri și apartenența lor la întreg, ceea ce înaintea schimbării nu era posibil. Un gând care mi-a trecut prin minte cu privire la această impredictibilitate a evoluției este ceva ce auzisem în Mexic: uneori, Șarpele cu Pene (care, cum vom vedea, este o metaforă pentru creația divină) năpârlește și se mișcă într-o direcție neașteptată. Schimbările, cu alte cuvinte, nu au loc în concordanță cu ceea ce noi, muritorii, ne-am aștepta sau cu ceea ce am vrea, ci după un plan conceput la un nivel mai înalt.

Oricum, la puțin timp după întoarcerea în Statele Unite, la sfârșitul lui 2011, am început să scriu o carte care, credeam eu atunci, este despre continuarea calendarului mayaș. Materialul, suficient pentru o carte, scris în manieră oarecum defensivă, se manifestase într-o perioadă de timp destul de scurtă. Totuși, m-am gândit că era nevoie să prezint aici și câteva puncte de vedere istorice noi cu privire la Calendarul Lung, furnizând informații cu privire la această undă de 5 125 de ani. Până la urmă, această undă era cea care generase în parte schimbarea despre care vorbeau atât de mulți oameni. Odată ce m-am apucat să scriu despre piramidele egiptene și mintea umană, brusc mi-a venit ideea: am văzut o legătură între liniile drepte ale piramidelor și minte pe care



nu o văzusem înainte. Mi-am dat seama că această nouă viziune provine din schimbarea specială pe care o trăisem în 28 octombrie 2011.

Mi se deschisese un nou mod de a privi lucrurile și simțeam că această carte nu mai „vrea“ să fie scrisă așa cum o văzusem eu inițial. După circa jumătate de an, această nouă deschidere mentală produsese atât de mult material, încât am decis că era nevoie de mai mult de un volum, rămânând ca primul să fie despre apariția civilizației și despre descrierea de bază a minții. Ca urmare, având în vedere turnura pe care a căpătat-o această carte, prezentul volum nu are ca punct central prezicerea cursului viitor al istoriei. În schimb, este despre rădăcinile umanității și despre originile civilizației. Însă, ca să creăm un viitor nou, este imperativ necesar să ne înțelegem trecutul și propriile origini. Timp de un an după aceea, am explorat această nouă temă, ceea ce m-a dus în multe direcții diferite. În acest sens, cartea de față, conectând apariția civilizației cu zorii minții, este un produs direct al schimbării importante de epoci prin care cu toții am trecut recent, cu sau fără știința noastră. Cartea reprezintă o încercare de a formula o nouă paradigmă pentru viitor și, pentru că se potrivește cu rezultatul unei astfel de schimbări de conștiință, este în întregime originală.

Ne vom pune aici întrebarea cine suntem cu adevărat și ce factori determină felul în care trăim și cum ne creăm realitatea. Cartea atinge și acoperă o plajă foarte largă de discipline considerate în mod tradițional separate, dar care acum sunt studiate în același context. Folosind o asemenea abordare multidisciplinară, care include istoria și numeroasele ei specialități, arheologia, neurologia, lingvistica, psihologia și geofizica, lucrarea aspiră să răspundă la două întrebări importante: care sunt originile civilizației umane și care este relația dintre minte și creier. Pentru ambele probleme vor fi propuse soluții noi și originale.

Teoriile științifice sunt, până la urmă, evaluate pe baza acurateții predicțiilor pe care le generează și este corect să fie aplicate aceleași criterii și în cazul lucrării mele. Capitolul 5 din această carte descrie ceea ce ar putea fi o dovadă de netăgăduit pentru predicțiile făcute până în prezent pe baza calendarului mayaș. Este o cercetare care implică existența unei noi baze solide de înțelegere a minții și a raporturilor acesteia cu creierul. Toate lucrurile sunt în mod fundamental conectate cu toate celelalte lucruri și speranța mea este că o asemenea perspectivă, bazată pe o plajă largă de discipline, va crea acum un nivel mai profund de înțelegere a unității existenței noastre.

O trecere în revistă a conținutului acestei cărți se prezintă astfel: Capitolul 1 începe cu a trata despre apariția minții umane și a civilizației. Este stabilită o relație între cele două, pe care, pe parcursul cărții, o vom explora din mai multe puncte de vedere. În esență, acest studiu al civilizațiilor timpurii devine un mijloc de a studia mintea noastră și adevăratele noastre origini. Capitolele 2 și 3 prezintă pe scurt fundamentele studiului evoluției minții din sistemul calendarului mayaș și câteva dintre lucrurile pe care ni le spune acesta despre istoria omului. În Capitolul 4 ne întoarcem la ceea ce erau ființele umane înaintea zorilor civilizației; vom cerceta tranziția mentală care le-a pregătit saltul. În Capitolul 5 vom explora natura conștiinței și, în special, fundamentele timpurii ale minții globale. În Capitolul 6 voi parcurge, unul câte unul, câteva fenomene semnificative asociate cu apariția civilizației și voi explora felul în care pot fi explicate pe baza dimensiunilor spațiului și timpului ale minții globale emergente. Capitolul 7 aduce la un loc o serie de piese și schițează perspectiva pe care o putem dobândi prin această nouă înțelegere a originilor noastre, furnizând un sumar al concluziilor. Am inclus și două anexe, una cu privire la schimbarea curență, iar cealaltă cu privire la evoluția biologică.



Deoarece schimbarea de paradigmă pe care o propun este atât de radicală, intenția mea este să întemeiez această carte pe lucruri care în prezent sunt considerate a fi fapte validate de către comunitatea științifică. Nu este posibilă definirea fiecăreia dintre acele înțelegeri științifice acceptate în prezent, astfel că am folosit resursele Wikipedia pentru a le oferi cititorilor șansa de a explora singuri fiecare dintre aceste premise, astfel încât să avem cu toții aceeași bază de înțelegere. Wikipedia prezintă în modul cel mai accesibil elementele esențiale ale construcției complexe a teoriilor mele, atât în ceea ce privește conținutul, cât și accesibilitatea. Este un instrument care distilează contribuțiile a numeroși cercetători, ale căror lucrări pot fi ulterior explorate, examinând sursele primare și secundare citate în articole. De asemenea, oferă puncte de pornire și pentru alte ramificații ale gândirii.

Deși în mod natural valoarea schimbării de paradigmă propuse va depinde de răspunsul cititorilor, mă simt privilegiat că am asimilat această schimbare și că am reușit să prezint o nouă modalitate de a cerceta istoria noastră. Aceasta este o perspectivă conform căreia cu toții facem parte dintr-un scenariu mai larg, ceea ce înseamnă atât responsabilități, cât și oportunități mai mari pentru fiecare. Dacă o asimilăm integral, putem participa zilnic la schimbarea curentă prin conștientizarea unității. La acest capitol nimeni nu este lipsit de putere și cu toții putem să contribuim.



1

Zorii minții umane

DE UNDE PROVINE MINTEA UMANĂ?

Mintea este foarte puternică și, dacă ne-o direcționăm către ceva, putem muta munții din loc. Se pare că nu ne îndoim niciodată de importanța minții și adesea o privim ca pe o posesiune prețioasă. Totuși, chiar știm de unde vine, ce este sau de ce este atât de puternică? Lipsită de substanță fizică și nefiind ceva ce mirosim, gustăm sau vedem, de unde știm noi oare, cum presupun mulți, că provine din creier?

Chiar dacă filosofi și psihologii discută de mult timp despre natura minții, locul și natura sa exactă și chiar existența ei încă sunt controversate. Principala linie de demarcație în dezbaterile filosofice a fost trasată între „materialiști“ și „idealiști“. Materialiștii, școala care domină oficial știința și sistemul de educație actual, afirmă că mintea nu există ca entitate independentă și că gândurile noastre pot fi reduse la o activitate chimică a creierului și înțelese ca atare. Idealiștii, pe de altă parte, susțin că mintea este tot ceea ce există și insistă că realitatea fizică este o pură iluzie. Acestea sunt cele două poziții extreme prinse în această discuție. În general, cei mai mulți dintre oameni vor adera probabil la un punct de vedere dualist, în care mintea este legată de creier și totuși este ceva independent. Această perspectivă ar fi susținută, de

pildă, de mulți oameni religioși, care cred în existența unei realități nonmateriale și a unui suflet.

Se pare că ne izbim astfel de o problemă nerezolvată atunci când vine vorba despre originile minții și, înainte de toate, despre ce este mintea. Întrucât mintea înseamnă mult pentru modul în care gândim despre lume, intențiile pe care le avem și deciziile pe care le luăm, în mod hotărât joacă un rol important în viața noastră. Totuși, conceptul de „minte“ înseamnă lucruri diferite pentru diferiți oameni și aici va fi folosit cu sensul de „minte rațională“. Scopul acestei cărți este să clarifice de unde provine această minte și, astfel, să ajungă la înțelegerea cauzei care dus la apariția civilizației pe planeta noastră. Principalele materiale-sursă nu vor fi doar concepte filosofice abstracte sau doar introspecția. În cazul celei din urmă, am sentimentul că riscăm să ne învârtim în cerc, pentru că mintea nu poate realiza în realitate o analiză obiectivă asupra sieși. Pentru mine, calea cea mai semnificativă a explorării științifice a minții pare a fi studierea evoluției sale istorice. Întrucât mintea este un fenomen nonfizic, vom avea nevoie de niște instrumente pentru a studia în mod indirect emergența și evoluția ei. Pe acestea le putem găsi analizând anumite procese istorice specifice. Unele dintre conceptele metafizice ale popoarelor antice de pe planeta noastră sunt esențiale pentru înțelegerea originii minții și a modului în care ea joacă un rol semnificativ în viața noastră.

MAREA PIRAMIDĂ

Vom începe cercetările noastre asupra minții în Egiptul Antic, într-o civilizație a cărei existență independentă s-a întins pe circa 3 000 de ani și a suferit fluctuații majore în această perioadă. Cea mai misterioasă eră din istoria Egiptului pentru noi, cei care trăim astăzi, este, însă, perioada dinastică

timpurie, de acum circa 5 000 de ani, perioadă în care a răsărit această civilizație. La acea vreme au fost realizate lucrări la o scală enormă. De atunci, piramidele, în special Marea Piramidă de pe Platoul Giza (fig. 1.1), au fost considerate drept unul dintre marile mistere ale umanității, atestând apariția încă din zorii civilizației umane a unor abilități foarte avansate (se crede că Piramida Greacă a fost finalizată în 2560 î.Hr.). Ne obsedează construcția acestei piramide, dar și a altora, pentru că nu suntem suficient de capabili să ne dăm seama ce i-a motivat pe cei care le-au construit.



Fig. 1.1. Piramidele de la Giza

De ce să construiescă o astfel de piramidă? Chiar și ca mormânt, pentru omul modern nu este evident imediat de ce trebuia să fie construită în acea formă particulară și, mai presus de toate, la o scală atât de colosală. La urma urmei, timp de peste 4 000 de ani, aceasta a fost cea mai înaltă clădire din lume, construită fiind dintr-o uimitoare cantitate de 5,9 milioane de tone de piatră. Precizia ei geometrică este

demonstrată de raportul dintre perimetrul și înălțimea ei, care este egal cu 2π , cu o eroare de mai puțin de 0,05%, de doar 58 de milimetri lungime.¹ Ca urmare, scopul arhitectural și acuratețea geometrică ale acestei piramide sunt șocante după toate standardele. În Antichitate, Marea Piramidă era deja menționată printre cele Șapte Minuni ale Lumii și este, spre deosebire de altele, în picioare și astăzi. Are rolul de a ne reaminti în permanență că există ceva ce noi încă nu am aflat în legătură cu zorii civilizației umane.

Marea Piramidă așteaptă astfel răspuns la întrebările „Cum și cine a construit-o?” și „De ce a fost construită la scala și cu precizia geometrică pe care le are?”. Faptul că piramidele au fost construite chiar de către egipteni pare clar din faptul puțin cunoscut că pe Piramida Roșie, considerată de obicei un fel de probă pentru construirea Marii Piramide, există inscripționate la diferite niveluri numele echipelor de muncitori care au construit-o.² Mai mult, la aceste niveluri, alături de nume sunt inscripționate datele din timpul domniei faraonului Sneferu, care arată că pentru construcția întregii piramide au avut nevoie de aproximativ șaptesprezece ani. S-ar putea susține atunci că și Marea Piramidă a fost construită de egiptenii din prima eră dinastică și că a fost realizată într-o perioadă de timp similară. Totuși, faptul că au construit ei înșiși piramidele face ca dedicația lor să fie cu atât mai uimitoare, arătând că încă nu putem înțelege ce i-a motivat cu adevărat.

Mă voi opri aici doar parțial asupra tehnicilor folosite la construirea acestor piramide.* Deși este o problemă interesantă, nu cred că este cea mai importantă pentru a înțelege mesajul pe care piramidele îl au pentru noi astăzi.

* *Khufu Reborn – Dassault Systemes*, film pe YouTube. Cea mai promițătoare explicație existentă astăzi pentru felul în care au fost construite piramidele este teoria „rampei interne”, propusă de arhitectul francez Jean-Pierre Houdin. (n. aut.)

În opinia mea, cea mai importantă întrebare este de ce au fost construite piramidele? Pentru a răspunde la ea, trebuie să începem prin a merge direct la surse. Conform miturilor creației ale egiptenilor antici, piramidele au fost construite ca reprezentări ale lui Benben, movila primordială din care a fost creat Pământul. Se credea că forma piramidei o imită pe a acestei movile primordiale, care a pus ordine în haos, răsărind din vasta întindere a apelor.* Totuși, dacă așa stau lucrurile, ce sens ar avea ele, pornind de la cunoștințele noastre moderne despre lume? Ce este această movilă primordială și de ce ar vrea cineva să îi construiască un monument uriaș? Cartea de față va răspunde la această întrebare într-un mod original și destul de surprinzător.

Voi susține că forma piramidei transmite un mesaj fundamental despre ce anume face ca ființa umană să fie umană și explică natura minții. Principala mea preocupare este să aflu cum era mintea constructorilor piramidelor și dacă ei erau diferiți de oamenii care au trăit înaintea sau în urma lor, inclusiv de noi înșine. În abordarea acestei probleme, un factor semnificativ s-au dovedit a fi propriile cunoștințe extinse cu privire la calendarul mayaș, care pare să se fi pierdut în dezbaterile cu privire la scopul piramidelor egiptene. Acest factor este sincronizarea evidentă dintre construcția lor și felul cum aceasta se raportează la calendarul mayaș. Punctul nostru de pornire a cercetării motivației construirii piramidelor va fi, astfel, această sincronizare și, de asemenea, întrucât vom studia apariția civilizației peste tot în lume, voi face o amplă referire încrucișată la felul în care și alte culturi antice sunt raportate la Calendarul Lung al mayașilor.

* Se considera că forma piramidelor egiptene reprezintă movila primordială din care egiptenii credeau că a fost creat Pământul (*Egyptian pyramids*, Wikipedia). (n. aut.)

PIRAMIDELE DIN ÎNTREAGA LUME ȘI LEGĂTURA CU CALENDARUL LUNG AL MAYAȘILOR

În înțelegerea mayașilor clasici, a căror cultură superioară a apărut la circa 3 000 de ani după ce fuseseră construite piramidele egiptene, diferite zeități, zei și zeițe, au guvernat diferite perioade de timp. Când o nouă astfel de zeitate se „așeza“, avea loc o schimbare în viața Pământului. În capitolele 2 și 3 vom vedea că într-adevăr este posibil să înțelegem evoluția umană ca pe un proces care are loc în timp, având la bază schimbări simbolizate de astfel de zeități. Acest calendar poate oferi, astfel, o secvență în timp a schimbării stărilor mentale, iar acest lucru e posibil întrucât mintea umană este reorganizată în astfel de puncte de schimbare când civilizațiile apar și decad. În această opinie, *nu evoluția civilizației a creat mintea, ci evoluția minții a creat civilizația*. Această viziune se opune direct punctului de vedere materialist, și la o primă privire, pare greu de dovedit. Totuși, deși astfel de schimbări mentale nu pot fi măsurate direct cu instrumente fizice, este posibilă, desigur, observarea efectelor lor și, astfel, ele pot fi studiate prin metode științifice.

Eu susțin că pe baza unor astfel de studii vom reuși să înțelegem, printre multe alte lucruri, că apariția civilizației umane, inclusiv construirea de piramide, s-a bazat pe o schimbare la nivel mental. Întrucât mintea umană a evoluat de atunci printr-o serie de schimbări, noi nu mai avem experiența lumii în același mod în care o aveau anticii și nu mai îndrăznim să construim noi înșine piramide de o asemenea mărime. Mesajul real pe care piramidele îl au pentru noi ar fi, astfel, mai mult decât orice altceva, legat de natura minții noastre. Dacă suntem capabili să surprindem semnificația acestui mesaj, așa cum eu sugerez că este posibil, vom căpăta o mai profundă înțelegere asupra a ceea

ce înseamnă să fii o ființă umană și asupra a ceea ce ne rezervă viitorul.

Dacă într-adevăr viziunea mayașă cu privire la existența unor schimbări de conștiință „prestabilite“ de-a lungului liniei timpului istoriei este corectă, atunci se pare că, pentru a înțelege enigma piramidelor egiptene (și, în consecință, a tuturor celorlalte evenimente istorice), va trebui mai întâi să studiem momentele în timp ale apariției lor. În susținerea acestei opinii, figura 1.2 prezintă felul în care construcția unor piramide semnificative în diferite părți ale lumii este legată de Calendarul Lung al mayașilor (calendarul care începe în anul 3115 î.Hr.* , la jumătatea diagramei timpului) și, în special, de începutul lui.

Acest Calendar Lung (despre care s-a discutat pe larg că s-ar sfârși în anul 2012) este compus în principal dintr-o serie de perioade de timp numite *baktun*. Fiecare *baktun* este alcătuit din 400 de *tun* (un *tun* fiind echivalent cu 360 de zile), care se traduc în 394,3 ani solari. Treisprezece *baktun* din această perioadă înseamnă, deci, un total de 5 125 de ani, deci chiar durata de timp care s-a încheiat de curând. Așa cum am menționat, calitățile acestor perioade diferite ca timp variază, în figură *baktun* fiind marcate fie cu alb, fie cu gri, în funcție de cum sunt perioade de lumină creativă (numite în continuare ZILE, consemnate cu litere mari pentru a le distinge de zilele obișnuite) sau, respectiv, perioade de odihnă, de întuneric (NOPTI). Alternanța dintre aceste ZILE

* Grofe, *Measuring Deep Time [Măsurarea timpului profund]*. Cei mai mulți arheologi vor indica data de început ca fiind 11 august 3114 î.Hr., conform orei medii Greenwich. Există, însă, motive puternice să credem că această dată se baza pe solstițiul *local* din Izapa, Mexic. Eu folosesc însă aici ceea ce pare să fie adevărata data de început *globală* a Calendarului Lung, respectiv 17 iunie 3115 î.Hr. Vezi pe YouTube și filmul *Mark Van Stone intervievat de Carl Johan Calleman cu privire la calendarul mayaș și anul 2012*, postat de cjcalleman la 15 noiembrie 2010.

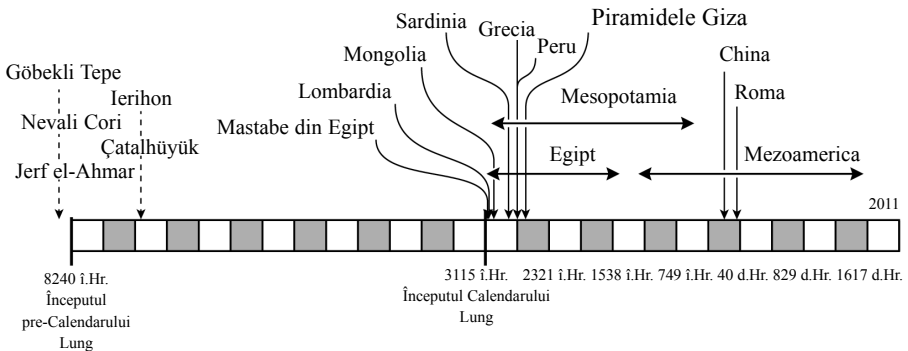


Fig. 1.2. Exemple importante de piramide construite în primele 13 *baktun* ale Calendarului Lung în diferite părți ale lumii (*Pyramids*, Wikipedia; vezi și Coppens, *The New Pyramid Age*).

Liniile întrerupte de la începutul pre-Calendarului Lung indică unele dintre cele mai vechi structuri dreptunghiulare (<http://archaeology.about.com/od/jterms/qt/jericho.htm>).

(Diagrama este concepută de către autor și desenată prin amabilitatea lui Bengt Sundin.)

și NOPTI explică de ce Calendarul Lung al mayașilor este o mișcare oscilantă, pe care o vom descrie și o vom explica în capitolele 2 și 3.

În ceea ce privește piramidele egiptene, cei mai mulți arheologi stabilesc epocile pe baza unor liste de regi și datează construcția piramidei Faraonului Djoser din Saqqara, cea mai veche dintre ele, aproximativ în jurul anului 2600 î.Hr. Pentru piramidele din Giza este estimată o vârstă ceva mai mică, fiind plasate în jurul anului 2500 î.Hr. în diagrama din figura 1.2. Trebuie să observăm, însă, că pe baza datărilor cu carbon-14, unele eșantioane de lemn din aceste monumente au fost estimate a fi cu circa 200 sau chiar 400 de ani mai vechi.³ Lăsând deoparte această incertitudine, se vede că egiptenii au început să construiască platforme de forma unor piramide mici, numite *mastaba*, aproape de data de

început a Calendarului Lung mayaș.⁴ O întrebare care se impune imediat, rezultând din figura 1.2., este de ce nu au fost construite piramide nicăieri în lume înainte de această dată, iar o ipoteză rezonabilă pare a fi aceea că ridicarea de piramide este legată cumva de momentul de început al acestui calendar. Interesant este că această dată este foarte apropiată și de momentul unificării de către Menes (3100 î.Hr.) a Egiptului Superior cu cel Inferior*, unificarea într-o unică națiune fiind considerată la acea vreme o creație a „zeilor”.⁵ Acesta a fost evenimentul de început al liniei lungi de dinastia faraonice, iar momentul stabilirii acestei monarhii poate fi considerat pe bună dreptate momentul de început al civilizației umane. Pentru cei ca mine, care aderă la linia timpului și a evenimentelor general acceptată de istorici, această sincronicitate este destul de remarcabilă.

Desigur, dacă începe odată cu începutul civilizației, Calendarul Lung ar putea să ne spună ceva și despre cum a început civilizația. Într-adevăr, pentru mayașii de mult mai târziu, acest moment particular marca și începutul „noii creații”⁶ a zeilor, motiv pentru care Calendarul Lung începe la acel moment particular. Se pare că mayașii foloseau acest calendar ca bază pentru a ști când să-și ridice propriile piramide și altare la momente de schimbare semnificative (inclusiv în perioada de timp mezoamericană din figura 1.2.).⁷ Ca urmare, dintr-o perspectivă mai largă, construirea de piramide de către mayași poate fi considerată continuarea unui proces de creație care începuse mai devreme, la egipteni.

Cu toate că piramidele din Giza sunt cele care au inspirat cea mai mare venerație dintre toate piramidele construite vreodată, ele sunt departe de a fi singurele, așa cum reiese clar din figura 1.2. Piramide precum cele din Iran, Grecia, Peru și Sardinia, în Italia de astăzi, au fost construite și în

* *History of Ancient Egypt*, Wikipedia. Egiptul a fost unificat și a intrat în epoca stăpânirii faraonice în jurul anului 3150 î.Hr. (n. aut.)